

Sygn. akt V W 4415/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8 kwietnia 2014 r., 21 maja 2014 r., 25 czerwca 2014 r. i 31 lipca 2014 r. sprawy, przeciwko D. S. s. L. i B. z domu T. ur. (...) w W.

obwinionego o to że:

1) W dniu 27.09.2012r. około godz. 12:55 w W. przy ul. (...), 4 na stacji paliw B. K. kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 87,07 na szkodę (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

2) W dniu 14.11.2012r. około godz. 12:10 w W. przy ul. (...) na stacji paliw (...) (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 60,06 na szkodę (...) (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

3) W dniu 01.12.2012r. około godz. 19:40 w W. przy ul. (...) na stacji paliw BP (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 86,81 na szkodę (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

Orzeka

1) Obwinionego D. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów.

2) Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. D. kwotę 288 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem obrony z urzędu.

3) Koszty postępowania przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 4415/13

UZASADNIENIE

D. S. został obwiniony o to, że:

4) W dniu 27.09.2012r. około godz. 12:55 w W. przy ul. (...), 4 na stacji paliw (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 87,07 na szkodę (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

5) W dniu 14.11.2012r. około godz. 12:10 w W. przy ul. (...) na stacji paliw (...) (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 60,06 na szkodę(...) (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

6) W dniu 01.12.2012r. około godz. 19:40 w W. przy ul. (...) na stacji paliw(...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa na kwotę 86,81 na szkodę (...),

to jest za wykroczenie z artykułu: 119§1 KW

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. S. w dniu 27 września 2012 r. około godz. 12:55 w W. przy ul. (...) na stacji paliw (...) (...) zatankował paliwo o wartości 87,07 złotych do samochodu marki B. o nr rej. (...). W dniu 14 listopada 2012 r. około godz. 12:10 w W. przy ul. (...) na stacji paliw (...) (...) zatankował paliwo o wartości 60,06 złotych do samochodu marki B. o nr rej. (...). W dniu 1 grudnia 2012 r. około godz. 19:40 w W. przy ul. (...) na stacji paliw (...) D. S. zatankował paliwo o wartości 86,81 złotych do samochodu marki B. o nr rej. (...).

Za każdym razem po zatankowaniu paliwa D. S. udawał się do kasy stacji benzynowej, gdzie nie dokonywał jednak płatności. Pracownikom stacji benzynowych tłumaczył, iż posiada przy sobie pieniądze i dowiezie pieniądze w późniejszym terminie. W każdym z rozpatrywanych zdarzeń pozostawiał on swój numer telefonu komórkowego oraz podawał swoje dane osobowe. W późniejszym okresie faktycznie dokonywał on płatności za zatankowane paliwo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego D. S. /k. 84/, zeznań świadka M. P. /k. 71-72, k. 3v akt VW 1182/13/, zeznań świadka M. K. /k. 72, k. 45v akt VW 1184/13/, zeznań świadka M. W. /k. 84, k. 28/, a także dokumentów w postaci: notatki urzędowej /k. 9/, zawiadomienia o wykroczeniu /k. 1, 24, 43/, kserokopii paragonów fiskalnych /k. 2, 44/, kserokopii umowy kupna-sprzedaży /k. 11, 30, 47/, protokołu oględzin /k. 26/, dokumentacji fotograficznej /k. 27/, płyty CD /k. 38/, opinii sądowo-psychiatrycznej /k. 42-44, 95-99/.

Obwiniony D. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Potwierdził, iż faktycznie zabrał paliwo. Wskazał jednak, iż za zabrane paliwo zapłacił w późniejszym czasie. Wyjaśnił, iż nie miał zamiaru nie płacić za paliwo. Na stacji benzynowej podał swoje dane i powiedział, iż zapłaci później. Zawsze w ten sposób się rozliczał. /k. 84 wyjaśnienia obwinionego D. S./

D. S. ma 40 lat. Z zawodu jest technikiem lakiernikiem. Jego źródłem utrzymania jest renta socjalna – obecnie zawieszona. Jest rozwiedziony. Na swoim utrzymaniu posiada córkę. W przeszłości był karany sądownie. Obecnie przebywa w A. (...)w W.-B.. Był leczony w (...) przy ul. (...) – ostatni raz w 2013 roku. /k. 83 wyjaśnienia obwinionego D. S. /

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż obwiniony D. S. w okresach wskazanych we wnioskach o ukaranie, zatankował do samochodu paliwo i odjechał ze stacji paliw bez uiszczenia należności, którą uregulował w późniejszym czasie. Tym samym Sąd dał w pełni wiarę wyjaśnieniom obwinionego, iż nie działał on z zamiarem bezprawnego przysporzenia i faktycznie zamierzał on dokonać zapłaty za zatankowane paliwo.

Wyjaśnienia D. S. w tym zakresie znalazły swoje potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym w postaci zeznań świadków M. P., M. K. oraz M. W. oraz dowodami z dokumentów w postaci kserokopii paragonów fiskalnych.

Świadkowie M. P., M. K. oraz M. W. – pracownicy stacji benzynowych, w których w dniach wskazanych we wnioskach o ukaranie zatankował samochód D. S., w złożonych zeznaniach potwierdziły w zasadniczej części wersję zdarzeń

przedstawioną przez obwinionego. Wskazały one, iż z uwagi na to, iż D. S. nie posiadał przy sobie pieniędzy, aby zapłacić za zatankowaną do swojego samochodu benzynę, oświadczył on, iż w tym samym dniu przyjedzie on ponownie na stację benzynową, której pracownikami są świadkowie i ureguluje należność. Jednocześnie obwiniony ujawnił świadkom swoje dane osobowe wraz z adresem zamieszkania oraz swój numer telefonu komórkowego. W złożonych zeznaniach świadek M. W. potwierdziła również, iż obwiniony kilkakrotnie tankował pojazd, na stacji benzynowej, której jej ona pracownikiem, również twierdząc, iż dowiezie pieniądze w późniejszym terminie. Żaden z w/w świadków nie posiadał informacji w sprawie dokonanych przez obwinionego w późniejszym okresie płatności za zatankowane paliwo. /k. 71-72, k. 3v akt VW 1182/13 zeznania świadka M. P., k. 72, k. 45v akt VW 1184/13 zeznania świadka M. K., k. 84, k. 28 zeznania świadka M. W./

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. P., M. K. oraz M. W. jako spójnym i logicznym. Są one zbieżne z relacją przedstawioną przez obwinionego, a także z zebranych w sprawie materiale dowodowym z dokumentów.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się także na dowodach z dokumentów w postaci: notatki urzędowej /k. 9/, zawiadomienia o wykroczeniu /k. 1, 24, 43/, kserokopii paragonów fiskalnych /k. 2, 44/, kserokopii umowy kupna-sprzedaży /k. 11, 30, 47/, protokołu oględzin /k. 26/, dokumentacji fotograficznej /k. 27/, płyty CD /k. 38/, które zostały uznane na rozprawie za ujawnione. Dowody te należało uznać za w pełni wiarygodny materiał dowodowy albowiem zostały one sporządzone zgodnie z przepisami, a żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważałyby wiarygodność tych dokumentów.

Kserokopie paragonów fiskalnych potwierdziły, iż obwiniony faktycznie dokonał płatności za zatankowane paliwo. Materiał dowodowy w postaci dokumentacji fotograficznej oraz nagrania z monitoringu z kolei potwierdził, iż obwiniony po zatankowaniu samochodu na stacji benzynowej następnie udał się do kasy.

W niniejszej sprawie wobec wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej psychiatrii G. G.. Biegła w sporządzonej opinii nie stwierdziła u obwinionego objawów choroby psychicznej bądź upośledzenia umysłowego. Rozpoznała u niego zaburzenia osobowości o mieszanej etiologii oraz uzależnienie mieszane od substancji psychoaktywnych. W opinii biegłej stan psychiczny obwinionego w odniesieniu do zarzuconych mu czynów nie znosił, ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swym postępowaniem. Zdaniem biegłej poczytalność obwinionego w czasie czynów, jak i w toku postępowania nie budzi wątpliwości, wobec czego może on brać udział w postępowaniu sądowym. /k. 42-44, 95-99 opinia sądowo-psychiatryczna/

Sąd ocenił sporządzoną przez biegłą opinię jako rzetelną, jasną i pełną. Zdaniem Sądu zachowuje ona walor przydatności w niniejszym postępowaniu. Nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności. Biegła posługiwała się w niej logicznymi argumentami. Opinia sporządzona została przez biegłą z wieloletnim stażem i nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Zarzucone obwinionemu D. S. wykroczenia z art. 119 § 1 Kodeksu Wykroczeń popełnia ten, kto kradmie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 119 § 1 kw polega na tym, że sprawca dokonuje zaboru (wyjmuje rzecz spod władztwa pokrzywdzonego). Przedmiotem wykroczenia stypizowanego w art. 119 § 1 kw jest cudza rzecz ruchoma, której wartość, jak wskazano, nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wskazać należy również, iż wykroczenie kradzieży opisane w art. 119 § 1 kw ma charakter umyślny i może być popełnione jedynie z zamiarem kierunkowym.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazać należy, iż nie ulega wątpliwości, iż w okresach wskazanych we wnioskach o ukaranie obwiniony na (...), (...) (...) oraz (...) zatankował paliwo. Następnie za każdym razem udawał się do kasy. Nie dokonywał on jednak płatności, tłumacząc pracownikom stacji benzynowych, iż nie posiada przy sobie pieniędzy i dowiezie pieniądze w późniejszym terminie. Za każdym razem pozostawiał on swój numer telefonu komórkowego oraz podawał swoje dane osobowe. W późniejszym okresie faktycznie dokonywał on płatności za zatankowane paliwo.

Zamiar kierunkowy dokonania kradzieży tj. zaboru przedmiotu bez uiszczenia należności, jako istotny element strony podmiotowej wybryku z art. 119 § 1 kw stanowi jego znamię ustawowe. Sąd, nie dostrzegł zaistnienia tego znamienia w czynach D. S.. Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd uniewinnił D. S. od zarzuconych mu czynów orzekając jak w punkcie I wyroku.

O kosztach obrońcy orzeczono na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 119 kpw, przy uwzględnieniu treści § 14 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. D. kwotę 288 zł, powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów pełnionej obrony z urzędu obwinionego.

O kosztach postępowania, z uwagi na uniewinnienie obwinionego orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw, stwierdzając, zgodnie z kierunkiem rozstrzygnięcia, iż ponosi je Skarb Państwa.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.